

Münsteri találkozó

Egy Comenius 2011-2013 nevű program keretében látogathattunk el heten az iskola diákjai közül Németországba. A pályázat állta az utazás illetve a szállás költségeit is, nekünk csak a költőpénzről kellett gondoskodnunk.

Október 3-án irány Ferihegy. A gépünk célállomása Frankfurt, ahol egy óriási repülőtéren találtuk magunkat. Másfél óra múlva indult a csatlakozásunk Münsterbe. 35 perces utunk után taxik vettek fel minket és elindultunk a "Jugendgästehaus" felé. Második csoportként érkeztünk meg, a törökök értek előttünk oda, de vacsorára már a lengyelek, csehek, franciák is befutottak. Előtte idegenvezetővel várost néztünk. A német diákok iskoláját látogattuk meg másnap, a tanulók mind jóval idősebbek voltak nálunk, mivel ez egy olyan iskola, ahova azok mennek egy-egy szakmát tanulni, akik nem tették le korábban az érettségit. Délelőtt folyamán "workshop" volt két csoportban, az egyik feladata plakátkészítés volt, a másiké pedig, hogy kisebb csoportokra bontva egy-egy környezetvédelemmel kapcsolatos témáról kellett beszélniük. Hét óra körül az aulában kilenc-tíz asztalt állítottak fel és terítették meg a svédasztalos vacsorához. A fogások között a nemzeteknek különböző produkciókat kellett bemutatniuk: lengyelek, csehek, franciák - prezentáció; törökök - színdarab; és nekünk prezentációt és táncot, valamint Szilveszter zongorázott. Este 22 óra fele lett vége, az iskolához kijöttek a taxik, majd visszavitték a szállásra. Másnap ugyanúgy, mint előző nap: projektmunka, csak most a két nagyobb csoport helyet cserélt. Aki tegnap rajzolt, festett az ma beszélget és fordítva. Egy német tanárnővel voltunk, a feladatunk annyi volt, hogy írjunk legalább 3-3 dolgot az alábbi kérdésekre: "Környezetvédelem szempontjából mit találsz rossznak az iskolában?, Hogy lehetne a legjobban környezetbarát?, Milyen módon lehetne ezt megoldani?". Ezután megebédeltünk, majd a busszal elindultunk Bremen (Bréma) felé. A belvárosban három csoportra oszlottunk az idegenvezetés nyelve szerint: angol, francia, német. Mi az angol nyelvű csoporttal szinte rohanva tettük meg az egész sétát, valószínűleg a vezetőnknek valami sürgős dolga volt. Két óras buszút után érkeztünk meg Bremerhavenbe, ami Németország legnagyobb tengerparti városa. Nevének jelentése: Bréma kikötője. Csütörtöki program a bremerhaveni Klimahaus-ban volt, ahol a nyolcadik hosszúsági fok mentén utaztuk körbe a világot: Németország, Svájc, Olaszország, Niger, Kamerun, Antarktisz, Szamoa és végül Alaszka. Mindegyik egy-egy nagyobb teremben volt, a hőmérséklet, páratartalom, növények és néhány állat arra a területre jellemző. Minden nemzet kapott egy térséget, ahol különböző kérdésekre kellett válaszokat adni a klímaváltozással kapcsolatban. Mi Szamoát kaptuk, szóval a hatalmas hőségben kellett körülbelül másfél-két órát eltöltenünk, mire

az összes kérdésre megtaláltuk a választ. Pénteki program: egy északi-tengeri városba mentünk el. Előadást tartottak nekünk a parton élő állatokról és növényekről, majd egy kisebb sétát tettünk a vízben, az eső is elkapott minket. Délután pedig össze kellett írunk a projekthéttel kapcsolatos tapasztalatainkat, jó és rossz benyomásainkat, javaslatainkat. Negatívumot mi nem sokat tudtunk mondani, egyszerűen mindennel meg voltunk elégedve, egyedül arra gondoltunk, hogy az első napokban egy összekovácsoló csapatépítés lehetett volna, hogy jobban megismerjük egymást. Vacsoránk ezúttal egy "Die letzte Kneipe vor New York" nevű étteremben volt. A kivándorlások idején - akkor még kocsma volt - ezt a helyet látták legutoljára az Amerikába hajózók New York előtt. Szombaton reggel kilenckor indultunk el a repülőtérré. Este nyolc óra környékén érkeztünk Ferihegyre. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk mindannyian, már azt is elmondhatom, hogy Németországban is jártam. A program folytatása márciusban lesz Csehországban, illetve októberben, Törökországban. Nagyon remélem, hogy akkor is a szerencsések közé tartozhatok, akik utaznak.

Boldizsár Csongor

11.H